

ARCHA

6
2005

ZPRAVODAJ O VÝCHOVĚ A VYUŽITÍ VOLNÉHO ČASU DĚTÍ A MLÁDEŽE

RADAMOK

Spolupráce
v neziskovkách

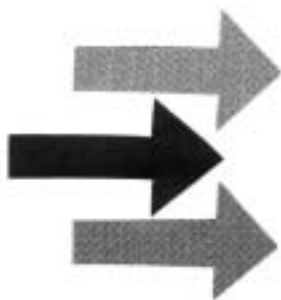

ČRDM sněmovala

Konto štěstí

Archa je zpravodaj o výchově a využití volného času dětí a mládeže. Nevím, co je těžší, zda ratolesti vychovávat, či je zabavit. Všechno však souvisí se vším. Jak děti vychováváme, je poznat na vyplnění jejich volného času. Moudrost, podtrhující fakt, že nejvíce záleží na lidech, kteří se v jejich blízkosti aktivně a soustavně pohybují. Všichni, kdo vychovali, či stále vychovávají své děti, vědí, že neexistuje přesný postup nebo soubor rad, „jak z malého prince vyroste moudrý král“. Naše plány narušuje okolí. Už tak nezáleží na tom, zda se jedná o spolužáky s lepším mobilem, televizní robotovou postavíčkou s prvky drsnáka nebo jen reklamní šot na *nejodvážanější vychytávku*.

úvodem

Ukočirovat to je dřina, zodpovědnost, a v neposlední řadě šance. Jen hrstka rodičů (no, i hrstka je asi víc, než odpovídá skutečnosti) má možnost věnovat veškerý čas výchově svých mláďat. A tak si tvoří berličky. Jednu v podobě plazmové televize v dětském pokoji. Druhou v narůstající výši kapesného. Třetí ve slově samostatnost. Čtvrtou, pátou, šestou... Pokud rodič ovšem disponuje i moudrostí, přizve si na pomoc třeba – třeba – třeba – koho? To není vůbec lehké, jen tak někomu svěřit dítě. Možná si prožili víkend na sedmičkové Bambiriádě a mají přehled o slovním spojení *nezisková organizace*. Přeskočí tak jednu z mnoha překážek na dlouhé trati s názvem „využití volného času dětí a mládeže“.

Když je dospělák v nouzi, strašně záleží na jeho odolnosti a síle se poprat se životem. Základy pro předmětný boj si sami stavíme v dětství. Mám krátkou, a přesto jasnou a krásnou

vzpomínku na jedny prázdniny u tety. Chytáme s bráchou raky v potoce. Totálně mokré tričko, zmáčené i vlasy od té dřiny. Do chodidel se zarávají malinkaté omleté oblázky a voda studená – jak žiletky. A ty klepetácci nejdou za tím velikým kamenem vůbec vyndat...

Na začátku září jsme sedli s bráchou do auta, připoutali svoje kluky do sedačky a za dvě hodiny se vrátili do dětství. Teta nám otevřela vrátka a rozpráhla stejně velkou náruč jako před lety. Náš potok stále bublá pod malým splavem. Jen raci už zmizeli a stará lípa tvoří více stínu. Zouvám si boty a lezu po kamených schůdcích do ledové vody. Příjemná bolest do chodidel mi nutí úsměv do tváře a vráží slzy do očí. Zároveň cítím pocit jistoty. Existují věci – je jich hrozně málo – které vám nikdo nikdy nevezme. VZPOMÍNKY. Vytvořme našim dětem vzpomínkové konto. Úroky z něho lze čerpat celý život.

No, jenže to chce prostě makat na společné věci. Spolupráce všech je tedy důležitá. Protože každý nemá tak báječnou tetu. Každý nemá tak úžasnou možnost – zout si boty a brázdit i po dvaceti letech strouhu plnou studené vody. Koloběh věcí, lidí, peněz, úkolů, aktivit, plánů, cílů, myšlenek – všechno závisí na spolupráci. Díky *neziskovkám pro děti a mládež* vzniká každému človíčkovi šance na konto štěstí.

Pan Werich v pohádce zpívá: „Ten dělá to a ten zas tohle,

a všichni dohromady uděláme moc.“ Zbývá dodat jen jeho další moudrost: „Neříkej, že nemůžeš, když nechceš. Protože přijdou velmi brzy dnové, kdy to bude daleko horší: budeš pro změnu chtít, a pak už nebudeš moci.“

Marie Molková – Hromča
ilustrační foto archiv Bambiriády
(Frýdek-Místek)

Zpravodaj ČRD M o výchově
a využití volného času dětí a mládeže

ARCHA

Registrace Ministerstvem kultury: MK ČR 8135
Tematická skupina 13A/A8, ISSN 1212 - 5016
Podávání novinových zásilek povoleno
Českou poštou, s.p., odštěpný závod Přeprava,
č.j. 1259/99 ze dne 29. 3. 1999

Redakce: Jiří Majer – vedoucí redaktor
Adresa redakce: Česká rada dětí a mládeže
Senovážné náměstí 977/24, 116 47 Praha 1
tel: 234 621 210, fax: 234 621 541
e-mail: archa@adam.cz
IČO: 68379439

Graf. úprava a sazba Vojta Sobek
Tiskne TG TISK s.r.o. Lanškroun
Fotografie z archivů členských sdružení ČRD M
Příspěvky přijímáme nejlépe ve Word 7.0 nebo RTF
Vychází 8 x za rok
Toto číslo vyšlo v listopadu 2005
Zpravodaj Archa je nekomerční tiskovinou, která
není určena k prodeji.
Archiv čísel Archy od roku 1999 ve formátu PDF
najdete na adrese <http://www.crdm.cz/archa>
Foto na přední obálce: RADAMOK, Bambiriáda
Liberec a Pionýr
Foto na zadní obálce: Jiří Majer, Martin Kříž,
RADAMOK, archiv ODS a ČRD M

Zákon o mládeži nechystáme

Dvakrát za uplynulý rok a půl přijal předseda ODS Mirek Topolánek zástupce skupiny „Stát“ České rady dětí a mládeže (ČRD) k neformálnímu setkání. Zajímá se na nich o zkušenosti a potřeby lidí, kteří věnují svůj volný čas i elán mimoškolním aktivitám dětí ve sdruženích zastřešených ČRD. A naopak – ČRD si díky tomu ujasňuje, jak ji nejsilnější opoziční strana v zemi vlastně vnímá a co od ní lze očekávat.

Co Vás v dětství formovalo? Byl jste členem nějakého spolku?

Nemyslím si, že něco – kromě genetického kódu – formuje člověka víc než jeho vlastní rodina. Takže jestli mě něco formovalo nejvíc, a proto také reprezentuji takový ideový směr, jaký reprezentují, byla to vždycky rodina.

Jako dítě jsem byl velmi aktivní. Byl jsem skaut-junák; moje dospívání padlo zrovna do krátké doby, kdy u nás na celé tři roky došlo k jistému uvolnění společenských poměrů... Takže jsem byl člen, dokonce podrádce družiny Kamzíků v oddíle Medvědů, což byl první chlapecký oddíl ve Vsetíně. Jako Kamzíci jsme měli družinový pokřik: „My Kamzíci z hor vysokých stoupáme stále výš a výš, ke svým cílům blíž.“ A pokřik Medvědů zněl: „Ať je horko nebo zima, ať je třeba náledí, ničeho se nezaletnou, kupředu jdou Medvědi.“

Chodil jsem také do rybářského kroužku. Má rybářská kariéra ovšem skončila tehdy, kdy jsem

s velkým rybářem a suplujícím kantorem v důchodu – myslím, že se jmenoval pan Vystavěl – šel na ryby a chytil jich víc než on. Pak jsem se ještě navíc stal jedním ze spoluníčitelů jeho smyčce, který bohužel zapomněl ve třídě... Tím jsem se definitivně diskvalifikoval a už nikdy jsem ryby chytat nezačal. Chodil jsem i do hvězdářské-

Jako podrádce družiny Kamzíků

V 1. oddíle skautů ve Vsetíně (Mirek uprostřed řady v klobouku)

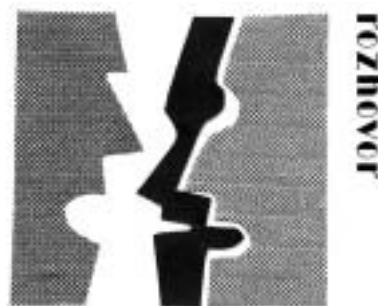
Rozhovor s předsedou ODS Mirkem Topolánkem

ho kroužku, dokonce jsem vyrobil jakýsi dalekohled...

Vy jste byl veskrze spolkové dítě...

Samozřejmě jsem dělal i sporty, hrál jsem volejbal... Určitě bych si vzpomněl na celou řadu jiných aktivit.

Nicméně, jestli ve mně něco zůstalo z dětství z té spolkové činnosti, tak to byl právě skaut-junák. Ve Svojsíkové závodě jsme skončili třetí a vyhráli luk, který já při prvním napnutí zlomil...

Lezli jsme na skály, spouštěli se do jeskyní, dělali celou řadu věcí, které vyžadovaly vysokou zodpovědnost. Absolvoval jsem tehdy dva tábory: na Dynčáku a na Bařince – byly to „posvátné“ tábory, na které nikdy nezapomenu.

Takže otázka, zda jste četli něco od Setona či Foglara, bude asi nejspíš zbytečná...?

Tehdy jsem četl Setona, Foglara, Curwooda, Friče, Flose... Snad všechno, co od nich kdy vyšlo. Dodnes je to součástí mé bývalé chlapecké knihovny.

Musím ovšem říct, že můj syn si v těchto knihách nečte, což mě mrzí. Je to ale jiná generace, má jiné priority. On nemá chuť odlévat stopy do sádry, nemá chuť si kreslit dravce na obloze a určovat sever podle různých kritérií – nemá, přestože chodí s námi do přírody a vždycky jsme vedli děti k tomu, aby přírodu milovali a chránili ji. Přesto vyrůstá jinak, v jiném prostředí a formují ho jiné spolky a zájmy.

Měl jste nějakou skautskou přezdíčku?

Mám pocit, že mně vždycky říkali Topol. Nevím, jestli zrovna ve skautu, to si nevzpomínám.

Setkání v červnu 2005, zleva Pavel Trantína (ČRDM), Mirek Topolánek a Tomáš Novotný (ČRDM – skupina Stát)

Teď bych se vrhl do žhavé současnosti – nebo budoucnosti. Dejme tomu, že by Vaše strana vyhrála v červnu příštího roku volby. Co byste nám, neziskovkám, nachystali? S čím bychom mohli, nebo naopak neměli počítat?

Pokládám spolkovou, klubovou činnost za nesmírně prospěšnou, pokud vzniká z potřeby těch, kdo se chtějí sdružovat. V daném případě dětí a dospělých, kteří se jim chtějí věnovat. U nich – když pominu určité excesy – jde vždycky o lásku k dětem a touhu jim něco předat, něco ukázat. Pokud se tohle vzájemně potká, tak je to úžasné a pokládám to za normální součást života. Samozřejmě, že aby mohly fungovat – všechno je dneska drahé – tak většina spolků má tendenci chtít něco po státu. A tady začíná problém.

Už víme, že krystalicky čisté řešení „Máte nějaký zájem se družít? Tak se družte – za své“ tak jednoduché není. Pokud jde o stávající prostředky a nástroje, umožňující dětem rozmanité aktivity, nebudeme je měnit. A nemusí jít vždy jen o budovu či klubovou místnost, kde se děti scházejí – mám tím na mysli třeba dostatek veřejných sportovišť či veřejně přístupné lesy... V tomto ohledu určitě všechny spolky budou mít u nás zastání.

Tábor Medvědů v roce 1969 – Bařinka u Velkých Karlovic

Co se týká financování, dnes se jedná spíše o kombinovaný způsob: na něčem se podílejí školy, rodiče, na něčem pomoci různých grantů obec, kraj a něco může fungovat na základě grantů na úrovni státu. Tomu, že se dětské organizace z důvodu většího tlaku na stát spojují, rozumím. Protože pak mají šanci dobrat se prostředků, které jsou garantované velikostí organizace, profesionálním aparátem, způsobem vyúčtování i využití. Myslím si, že je také pro stát jednodušší jednat s jednou organizací než s mnoha. Jde o jediné: aby ty peníze opravdu došly na místo svého určení, totiž k dětem. Pokud toto bude garantováno, tak ani zde by se nemuselo nic zásadního měnit.

Máte, pane předsedo, představu, kolik peněz „teče“ do téhle oblasti přes odbor mládeže?

Určitě to nebude mnoho, ta potřeba je jistě mnohem vyšší. Teď neříkám spotřeba, říkám úmyslně potřeba...

Myslíte, že je to více než půl miliardy?

Myslím, že je to miň, tak kolem padesáti až sto milionů.

Je to přece jen o trochu víc: sto šedesát milionů, pro zhruba dvěstětisícovou základnu...

Myslím si, že každý spolek má zcela specifické potřeby. Takže jsem rád, že existuje Česká rada dětí a mládeže jako střešní organizace schopná zmapovat ten terén. Protože vy se v něm pohybujete a vykonáváte činnost, o níž hovoříme. Můžete zjistit potřeby, bez kterých nedokážete fungovat a které rodiče těch dětí nikdy nezaplatí. A to jsou věci, o kterých se normální vláda, krajské regionální zastupitelstvo i zastupitelstvo obce vždycky budou chtít bavit. My nebudeme výjimkou.

Máte to nějak zohledněno ve svém volebním programu, jestli se mohou zeptat?

My jsme prezentovali, spíše resortně, celou řadu přístupů, tezí a mechanismů, jak chceme dospět k tomu, „aby se lidé měli lépe“. Gró naší pomoci bude směřovat do rodiny. A pokud se bude mít dobře rodina s dětmi, nezapomenete ani vy... Volební program budeme teprve tvořit. Náš stínový

Mirek Topolánek

*15. 5. 1956. Absolvoval strojní fakultu VUT v Brně. Pracoval jako projektant v podniku Automatizace a mechanizace OKD Ostrava, později jako vedoucí projektant v Energoprojektu Praha, závod Ostrava. Poté působil ve VAE a. s. postupně jako výkonný ředitel, generální ředitel a předseda představenstva. Dnes již ve statutárních orgánech nepůsobí. V letech 1990 - 1994 byl členem Zastupitelstva Ostrava-Poruba. Od roku 1996 je senátorem Parlamentu ČR, v letech 1998 - 2002 působil jako předseda Senátního klubu ODS. V letech 2000 - 2002 byl stínovým ministrem průmyslu a obchodu. Do ODS vstoupil v roce 1994. Je ženatý, má dvě dcery a syna.
Zdroj: www.ods.cz

ministr školství Walter Bartoš ve svém resortním programu musí této pasáži věnovat pozornost.

Vaše případná vláda a sněmovní většina by asi nebyla horkým zastáncem zákona o mládeži...?

Zákon o zoologických zahradách, zákon o Antarktidě, o sportu... Speciální zákon o každé dílčí věci se nakonec ukáže jako špatný. Nastavení mechanismů musí být obecnější, pravidla jasná a jednoduchá pro všechny. Takže my nechystáme zákon o mládeži. Což ale neznamená, že by ten problém byl méně žhavý nebo že bychom se mu nechtěli věnovat. Ale bojím se speciálních zákonů, k nimž je deset vyhlášek a dvě ministerská nařízení. To je cesta do pekla. Naše legislativa je už dnes nepřehledná. Nemyslím si, že by zvláštní zákon dětem a mládeži nějak pomohl, což by asi měl být cíl toho snažení.

Pane předsedo, nastavila by vaše případná vláda, vaše případná většina pro nás aspoň trošku přívětivější ekonomické prostředí?

Nastavíme pro všechny stejně přívětivé ekonomické prostředí: patnáctiprocentní DPH. Nevím, co přesně to znamená pro vás, protože vy nejste ani lidé sociálně slabí, ani důchodci, které může postihnout případné zdražení cen potravin a léků, jež bude těmto lidem plně kompenzováno. Pro vás by mělo znamenat spíše snížení ceny služeb z devatenácti na patnáct procent určité zlepšení situace.

Jak pohlížíte na daňové asig-nace?

Co se týká daňových asig-nací, my se té diskusi v rámci krystalicky čistého pojetí rovné daně bráníme. Nicméně, je několik oblastí, které bychom řešili přímým

státním suportem. Jde například o plánované studijní spoření, penzijní spoření, dnes už je to u spoření stavebního. Úpravy liberální, středo-pravicové nebo liberálně-konzervativní spočívají právě v tom, že lidem peníze necháme, ať si je alokují, kam chtějí; prostor je i pro prvek dobrovolnosti. Nevzdáváme se možnosti přispívat

S rodinou na pochodu Praha – Prčice

na to, co podle nás pomáhá rodině ve výchově dětí nebo v jejich mimoškolní činnosti, ale o daňovou asig-naci nepůjde.

Dovolte mi ještě poslední otázku. Pozorujeme politickou scénu, která je rozhádaná; my jako spolky snad až tak rozhádaní nejsme. Čtete vyjádření pana prezidenta, a nevíme: Myslí to na nás – nemyslí to na nás? Srovnává nás s komunisty...?

Já si myslím, že pokud mluví o takzvaném NGOismu – což je termín, který si vymyslel – určitě nemluví o vás. Protože jestli někdo podporuje zesponzorovaný princip sdružování a prosazování zájmů lidí – včelaři počínaje a skauty konče – tak protagonistou přesně takového způsobu spolkové činnosti je prezident Klaus. Jestliže mluví o NGOismu, je to o tom, že existují nátlakové skupiny, které se organizují za účelem spolupodílení se na moci, spolurozhodování. A tam je zodpovědnost parlamentní demokracie celkem jednoznačná. Takže já tomu rozumím tak – aniž bych chtěl vysvětlovat jeho slova – že v žádném případě nejde o útok na odvěkou touhu lidí se někde organizovat a něco dělat. Naopak, zdravá spolková činnost vždycky byla a je základem občanské společnosti, kam patří i církve, vysoké školy, vlastně i politické strany. Já myslím, že toho termínu je hodně zneužíváno a v případě NGOismu jde spíše o politické ambice. Do spolkové činnosti stát zasahovat nemá.

za rozhovor poděkoval
Tomáš Novotný
spolupracoval –maj-
foto archivy Junáka Vsetín,
ODS a ČRD

ČRDM stanula na „magické hranici“

Od 13. října 2005 platí, že počet členských sdružení České rady dětí a mládeže (ČRDM) činí rovných sto. Ke stávajícím 98 se totiž na podzimním valném shromáždění Rady připojila další dvě: *Moravská hasičská jednota* a *Občanské sdružení Nedánov při školní družině Boleradice*. Ačkoliv výsledný trojmístný součet nebyl na 22. valném shromáždění nijak zvlášť zdůrazňován, ČRDM se tak dotkla jisté „magické hranice“.

Zprava: Michaela Přílepková, Pavel Trantina, Aleš Sedláček, Vít Madron

pozvání poděkoval a označil je za „důležitou vstupní informaci“ pro další diskusi o strategii směřování dětské a mládežnické rady.

„Příprava nové strategie by měla probíhat až do kongresu, který se uskuteční v prosinci,“ upřesnil Pavel Trantina. Nakolik se bude chtít Rada ubírat naznačeným směrem, ale zřejmě ukáže až její příští valné shromáždění na jaře 2006. Do té doby bude ovšem ČRDM hledat odpovědi na řadu otázek, které před ní s novou naléhavostí vyvstaly. Mají být nadále jako samostatní členové ČRDM přijímána drobná, byť místně aktivní sdružení, nebo se napříště orientovat jen na ta velká, s celorepublikovou působností (stanovisko Duhy)? Není načase změnit váhu „hlasu“ malých členských spolků – a jestliže ano, tedy jak? A jakou roli v budoucnu přisoudit v rámci struktury ČRDM krajským radám dětí a mládeže?

Také při hodnocení dosavadní strategie ČRDM – ať už ve vztahu k státu, zahraničí či vůči veřejnosti potažmo médiím – se ukázalo, že představa silné, známé a společensky respektované dětské a mládežnické „střechy“ je přes dílčí úspěchy dosud realitě značně vzdálená. Bude nejspíš zapotřebí i sáhnout do stanov. Mimo jiné také proto, aby reprezentace ČRDM dokázala – a měla k tomu zmocnění – na některé události reagovat bezprostředně a pružně, když nastanou.

Úpravy se zřejmě nevyhnou ani členským příspěvkům; valné shromáždění zatím přijalo návrh, který kromě obligátních tří korun za každého člena do 26 let určuje minimální výši členského příspěvku za organizaci na 200 korun. Stačí to ale? Nemělo by to být víc? Zástupci menších sdružení, kteří by k věci určitě měli říci své, až na výjimky (*Dorostová unie, Altus*) v sále chyběli.

A směrem vně organizace? ČRDM podle Pavla Trantiny například nepouští ze zřetele svůj zájem na změně zákona o dobrovolníkovi; jedno z témat její činnosti pro tento a příští rok představuje Občanský zákoník, související s celkovou legislativní úpravou neziskového sektoru; v Poslanecké sněmovně se také chystá výstava fotografií objektů převzatých od Fondu dětí a mládeže...

„Magická“ stovka členských sdružení a spolků Rady má bezpochyby i svou odvrácenou stranu měsíce: jen zúřadovanou nezbytnou agendu v Kanceláři ČRDM je při tomto počtu členů (a personálním stavu kanceláře) značně náročné, a to nejen finančně...

Díky Blance Liškové z Kanceláře ČRDM však mohli delegáti 22. valného shromáždění Rady přesto uslyšet i příznivou zprávu o odstartované spolupráci s firmou Henkel. Firma vstoupila do nového školního roku s celorepublikovým projektem zaštitěným ministrem vnitra; projekt mapuje volný čas a zájmy školou povinných dětí – a jeho partnerem je ČRDM. Z tohoto titulu také v podzimních měsících převezme částku cca 200 000 až 250 000 korun, kterou na základě vypsaného řízení rozdělí mezi členská sdružení dětské a mládežnické rady.

Jiří Majer
foto autor

z črdm

I z obsahu jednání v paláci YMCA bylo koneckonců zřejmé, že nad dětskou a mládežnickou střešní organizací s více než dvousettisícovou členskou základnou visí otazníky – kam a jak dál.

PhDr. Karel Schwarz

Jeden z možných kroků předstřel delegátům valného shromáždění ČRDM jako host předseda Asociace nestátních neziskových organizací (ANNO) PhDr. Karel Schwarz. Po zevrubném představení asociace, jejímž posláním je hájit zájmy neziskových organizací a pečovat o zlepšování podmínek pro jejich práci, tlumočil pozvání ke vstupu ČRDM do ANNO. Předseda ČRDM Pavel Trantina za

Charitativní bazar vyprodán

Chrudimská beseda ve spolupráci s Občanským sdružením Altus uspořádaly v sobotu 3. září při městských slavnostech charitativní tržičku. Ve stánku a na přilehlém prostranství se ke koupi nabízely tašky, hrníčky, kalendáře, deštníky, kalhoty, ale třeba i kufr, poličky, lustr či plynová maska. Ceny se většinou pohybovaly okolo pěti korun, ale nejdražší příspěvek byl získán za klec ve výši dvě stě korun. Celkem bylo vybráno 2230 Kč, které získal Denní stacionář pro mentálně postižené Jitřenka z rukou produkční Chrudimské besedy Dany Bohuňkové.

O zabezpečení stánku se starala Tereza Sýkorová a Petra Kolečková společně s jednatelem Občanského sdružení Altus Romanem Málkem. Předměty pro charitativní účely darovala rodina radního Pardubického kraje a města Chrudim Miloslava Macely, autor historických kalendářů města Chrudim René Salaquarda, principál Loutkářského souboru Ahoj Libor Štumpf a šéfredaktor serveru www.chrudimka.cz Roman Málek.

Kromě tržičky si navíc mohli zájemci odnést zdarma pohlednice a pravítka sdružení, ale také katalog vybraných organizací působících v sociální oblasti ve městě Chrudim či propagační leták Českého rozhlasu Pardubice. Za mediální podporu této akce děkujeme Novinám Chrudimska a Českému rozhlasu Pardubice.

*Občanské sdružení Altus
foto archiv sdružení*

Postaví Češi etiopským dětem druhou školu?

Skauti a společnost Člověk v tísni připravili druhý ročník sbírky Postavme školu v Africe

Děti z etiopského města Asore chodí od 1. září do nové školy. Dvě budovy pro 160 žáků vznikly díky příspěvkům českých občanů v rámci loňského ročníku sbírky Postavme školu v Africe. Druhý ročník akce, která přispívá k řešení problému značné negramotnosti v Etiopii, se uskutečnil na více než osmdesáti místech ČR ve dnech 11. – 13. října.

Akci uspořádala společnost Člověk v tísni a skauti. „Tento projekt je mezi ostatními projekty Člověka v tísni jedinečný. Není financovaný vládou ČR, nýbrž veřejnou sbírkou mezi občany ČR. Je to vlastně projekt od lidí k lidem,“ říká Miroslav Křenek, velvyslanec ČR v Etiopii, který se zúčastnil slavnostního otevření školy. Dětem ve třetí nejchudší zemi světa svítá naděje, že se prostřednictvím vzdělání vymaní z chudoby a že je čeká lepší život než jejich rodiče.

Z výtěžku letošního ročníku sbírky postaví Člověk v tísni v jižní Etiopii novou školu nebo dostaví nové třídy k některé z již existujících škol. Velikost školy samozřejmě ovlivní celková částka, kterou se podaří shromáždit. Po dokončení projektu bude škola předána oblastní školské správě, a ta poté zajistí chod školy, nové vyučující a v budoucnu i opravy budovy.

Dárci mohli na novou africkou školu přispět během sbírky do kasiček skautů v ulicích českých měst.

Další možnost, jak podpořit tento projekt, představuje sbírkové konto 222 444 555/0300 u ČSOB Praha 1. Přispět můžete i prostřednictvím dárcovských SMS: DMS AFRIKA na číslo 87777. Cena DMS je 30 Kč plus DPH, na školu v Africe přispějete min. 27 Kč.

Lednice 2005

Ohlédnutí za veletrhem ekologických výukových programů

Tradiční setkání lektorů ekologické výchovy a „zelených“ učitelů proběhlo začátkem září v srdci Biosférické rezervace Dolní Morava, v Lednici. Padesátky programových bloků – ukázek ekovýchovných programů, diskusních fór, přednášek, exkurzí a doprovodných programů se zúčastnilo 130 účastníků. Šlo o dvanáctý ročník tradičně nejmohutnější akce na poli ekologické výchovy.

Pořadatelem se letos stalo Centrum ekologické výchovy Pálava a Zahradnická fakulta MZLU za přispění Ministerstva školství a projektu Phare. Akci zaštil ministr životního prostředí Libor Ambrozek a hejtman Jihomoravského kraje Stanislav Juránek.

A v čem byl letošní veletrh nový? Kromě klasických ukázek programů jsme diskutovali nad otázkami posuzování kvality programů, proběhl seminář na téma výroba pracovního listu, nebo beseda o tom, jak motivovat dobrovolníky k práci pro přírodu. Exkurze jsme absolvovali v územích sítě NATURA 2000 a kromě terénních výukových programů jsme se zaměřili také na problematiku ochrany krajiny versus ochrany druhu (známý problém, kdy volavky a bobři ničí Lednický park), zdůraznili jsme význam starých ovocných odrůd pro krajinu i člověka a podívali se, jak probíhá sukcese na obnažených dnech lomů. Prohlédli jsme si jeskyni na Turoldu i vznikající geopark. Inspirovat se návštěvníci mohli novou naučnou stezkou v NPR Děvín, pracovními listy a publikacemi na burze pomůcek. Třešničkou na dortu byla podvečerní projížďka po Staré Dyji, kde se některým poštětilo

spatřit ve svém přirozeném prostředí bobra. Tato výprava byla korunována muzikoterapeutickým workshopem u Minaretu.

Z dotazníků a ze závěrů diskusního fóra, které se zabývalo budoucností veletrhu, vyplynulo, že tato skladba programů je optimální, že je potřeba více diskusních fór pro vedoucí ekocenter a otrlé profesionály, ukázky programů naopak pro ty mladé, kteří se přijeli inspirovat.

Veletrh ale není jen kolotoč přednášek a diskusí, důležitou složkou je dění v kuloárech. U kávy i čaje se ve vstupních prostorách oživených výstavou o přírodě Jeseníckých kamenolomů diskutovalo, radilo i inspirovalo. Účastníci si mohli zakoupit pohlednici či knížku ke kampani Právo na krajinu, získat publikace od Hnutí Duha, Nesehnutí či

naše téma

pomůcky od Rezekvítku a Terezy. Každý přihlášený navíc získal tašku s množstvím materiálů o Lednicko-valtickém areálu, CHKO Pálava a dárky sponzorů. CD z fotkami, anotacemi, nabídkami pomůcek, prezentacemi přednášek i výsledky diskusí dorazí do každého účastnického střediska či školy do konce září.

Kdo se neúčastnil Veletrhu, může si CD objednat za 150 Kč na adrese CEV Pálava, Náměstí 32, 692 01 Mikulov, telefonu 519 513 399 nebo e-mailem na kriz@palava.cz.

Na závěr bych rád poděkoval především osobnostem ekologické výchovy (Květě Burešové, Emilce Strejčkové nebo Aleši Máchalovi), které se na veletrh sjely, aby pomohly při hodnocení programů, debatovaly o budoucnosti ekologické výchovy i veletrhu. Dík patří našim dobrovolníkům, kteří mi s organizací pomáhali na místě, kolegům, kteří jej dlouho dopředu připravovali, a zaměstnancům Zahradnické fakulty MZLU, jmenovitě děkanovi Petru Kučerovi za vlídné přijetí v prostorách školy.

Za tým organizátorů Martin Kříž,
Centrum ekologické výchovy Pálava
foto autor

Návrat ke kořenům neznamená „zpátky na stromy“

„Návrat ke kořenům“ je motto letošní CVVZky...

Proč zrovna tohle heslo? Proč se chceme někam vracet a nehledíme do budoucnosti? A kam až se vlastně chceme vrátit? Na CVVZky jezdím skoro patnáct let, a tak jsem svědkem vývoje od akce pro necelou stovku lidí v komorním prostředí klubovny Domu dětí po mamutí setkání půldruhé tisícovky vedoucích a instruktorů na těch největších školách... Tenhle vývoj je dlouhodobý a nedá se zvrátit, jsem ale rád, že tento posun cítí všichni členové štábu, i když jezdí na CVVZky podstatně kratší dobu. Nechceme tento trend zastavit a udělat CVVZku pro sto vyvolených... Chceme v Třebíči udělat příjemnou atmosféru, která nám všem připomene, že to, co děláme, děláme v první řadě kvůli dětem.

Chtěl bych se zamyslet nejen nad tím, kam kráčí CVVZ, ale kam kráčí celé hnutí. Myslím, že se vytrácí výchovné cíle a čím dál víc to je jen o dobré zábavě. Ne že bych proti ni něco měl, ale připadá mi to málo. Nebylo by možné na toto téma zařadit diskusní program na CVVZ? Byl by o něj vůbec zájem?
Jaroslav Mikšík (Fakir)

Je fakt, že v dobách, kdy ještě herny nebyly tak rozšířené a v noci „nebylo“ co dělat, si účastníci vzali kytaru nebo si sedli na schody a povídali si. A takový jeden dobrý rozhovor ti dá někdy víc než celá CVVZ.
Aleš Tafar (Cuti)

To je také pěkná věc, lidé by bez herny určitě byli čilejší :). Toto má své pro a proti, a myslím si, že herna dnes na cévévězetky patří. Deskové hry k dětem patří a loni se mi líbila nabídka her i pro menší děti.
Zbyšek Prágr (Zbych)

Z diskusního fóra

Už krátce po roce 1993 se mluvilo o tom, že nějaká celostátní setkání nebudou potřeba, že vše vyřeší internet. Jak je vidět, tak lidé se naopak potřebují sdružovat, vyměňovat si své poznatky, názory a nápady. Podělit se o to, co se jim podařilo, ale i nepodařilo. Chtějí vědět více, chtějí, aby jejich činnost měla smysl... Jsem přesvědčen o tom, že CVVZky si děláme sami a pokud je budeme dělat tak, že nás samotné budou bavit, budeme je sami chtít, tak budou existovat až do skonání světa. Systém, že pokaždé ji dělá někdo jiný, sdružují se organizace, které se na začátku roku 1990 téměř nenáviděly je už samo o sobě přínosem. Vždyť myšlenka Jana Šimáněho - Galéna o porozumění rozrůzněných je v nás všech. Někdo ji už našel, jiný hledá, a o tom jsou CVVZ.
Jiří Riki Řeháček (Bílý Riki)

Právě nám v Lednici skončil Veletrh výukových programů, CVVZetka pro ekopedagogy. Snažil jsem se, aby byla složením podobná CVVZetkám, aby se tu kromě předvádění ekologických programů pro děti našel i prostor pro diskuzi, doprovodné programy a místa pro odpočinek, nebylo nás 1000, ale jen něco kolem 100, přesto věřte, že na fóru Quo vadis VVP jsem se ujistil, že takto nastavený model je správný. Díky za CVVZetky, díky za zkušenosti účastníků i pořadatelů, protože bez nich by nevyšla ani tato výborná akce.
Martin Kříž (Marfas)

Často si vzpomenu na Mikinovu větu, kterou pronesl na jednání sekce Quo vadis CVVZ v Budějovicích. Mikin tehdy řekl: „Nevyplňujeme volný čas dětí, formujeme jejich budoucnost.“ Chtěli bychom dosáhnout atmosféry, která nám všem připomene, že práce s dětmi není jen zábavou, ale především důležitým posláním. Chtěli bychom dosáhnout atmosféry, která nám všem připomene, že jsme na jedné lodi. Na lodi přátelství rozrůzněných, přátelství, díky kterému nejsme ve svém poslání sami...

Právě ta atmosféra je často to, co nám na cévévězetkách posledních let chybí. Návrat ke kořenům nebude návratem do doby bez internetu, vysílaček, notebooků, mobilů, kopírek a data-projektorů. Rozhodně to nebude návrat „zpátky na stromy“. Chceme se jen pokusit vrátit na CVVZku trochu té romantiky, pocitu sounáležitosti a kamarádství. Chceme vám, kromě shonu mezi jednotlivými programy, nabídnout také možnosti k posezení s kamarády, pokecům, posezením u kytar...

Třebíčská CVVZka tedy rozhodně nebude šou plná světla, efektů a projevů politiků... Jsme si dobře vědomi, že bez techniky a podpory politiků to nejde – nakonec záštitu nad letošní CVVZkou převzala ministryně školství a starosta Třebíče a tohle si čtete na internetu (tento text byl převzat z internetového portálu Adam, pozn. red.). Přes všechny ty vymoženosti si ale myslíme, že se z CVVZky nesmí vytratit její hlavní myšlenka.

Návrat ke kořenům rozhodně není obratem zpět. Naopak! Je to právě spíš pokusem, zamyslet se nad budoucností práce s dětmi, spolupráce a přátelství rozrůzněných... Možná je to pokus zbytečný, možná je to pokus, který selže, možná se nám to nepodaří... Rozhodně se ale téhle myšlenky nevzdáme a pokusíme se ji maximálně naplnit. Jestli se nám to podaří, už budete muset posoudit sami.

Jan Burda – Tatanka, náčelník CVVZ 2005
ilustrační foto z loňského ročníku akce Jiří Majer

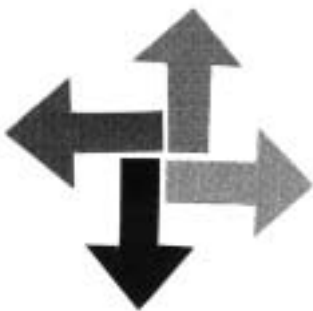
Letošní CVVZ se uskuteční od 18. do 20. listopadu v Třebíči. Vše o této akci najdete na jejich webových stránkách www.cvvz.cz

Diáře, káva a labyrint z Chartres

„Velký diáři a malý diáři, ať se vám ve světě daří a ať splníte to, co občanské sdružení *Máme otevřeno?* od vás očekává.“ Těmito slovy promluvil senátor Jaromír Štětina 6. září z pódia na pražském náměstí Míru k dvěma poznámkovým blokům na denní záznamy s letočtem 2006.

zaměřeno jinam

„Jsou velice krásně výtvarně provedené a myslím, že jsou to diáře, které si zaslouží, aby je člověk měl spíš než obyčejný komerční diář, byť by měl kožené desky,“ dodal jejich „kmoťr“. Výnos z prodeje bloků jde na konto sdružení, které se snaží začleňovat lidi s mentálním postižením do společnosti. A křest oněch informačně-osvětových diářů byl jen jedním z bodů programu třídenní (6. – 8. září) benefiční kampaň **Podzimní kafemletí 2005**, kterou uvedené sdružení jako každoročně i letos uspořádalo.

Letošní program zahrnoval mimo jiné koncert Dáši Voňkové-Andrtové a skupiny Petřín, vystoupení dětí ze základních škol Legerova a Bo-

tičská, divčího skautského oddílu s kytarou, country skupiny Kojoti či brazilské Tam-Tam Batacuda. Kolemjdoucí v parku před kostelem sv. Ludmily mohli u stánku o.s. „Máme otevřeno?“ sledovat pódiová vystoupení, zdarma si vypít kávu, projít se uklidňujícím bludištěm po trase vysypané z písku nebo si obarvit vybraný kamínek. A dozvědět se přitom také, co vlastně, jak a proč pořádající sdružení dělá.

„Dva hlavní směry naší činnosti jsou volnočasové aktivity a práce. Máme i webový portál Dobromysl – právě na ten se letos vybírá, protože nemá tolik peněz, kolik by potřeboval,“ upřesnila zacílení kampaň její koordinátorka Hana Müllerová. Benefiční den podle ní začíná příchodem studentů ze středních a praktických škol. „Dostanou od nás trička, zapečetěné kasičky, proškolíme je a vydají se do ulic, kde vybírají dobročinné příspěvky,“ vysvětlila Hana Müllerová. Dobře ví, že podobných sbírek je – zvláště v hlavním městě – mnoho, a tak se sdružení *Máme otevřeno?* podle ní snaží Pražanům tak trochu „revanšovat“. „Začali jsme s kávičkou, protože Kafemletí vlastně vzniklo na podporu kavárny Vesmírna v ulici Ve Smečkách 5 v Praze 1,“ připomněla koordinátorka kampaň projekt „tréninkové kavárny“ provozované od roku 2002. Vesmírna je přirozeným integračním prostředím, kde se denně setkávají lidé s postižením i bez. Cílem programu je umožnit lidem s mentálním postižením získat během dvou let nezbytné pracovní zkušenosti a připravit je pro jejich další uplatnění. (Čtenáři portálu *Adam a zpravodaje Archa* znají *Vesmírnu* jako místo tradičních „kulatých stolů“, debat mladých lidí z Národního parlamentu dětí a mlá-

deže s pozvanými hosty, pozn. red.). K samotnému názvu benefiční kampaň pak už chyběl jen pověstný krůček: kavárna-káva-Kafemletí...

Sdružení *Máme otevřeno?* se snaží každým rokem svoji kampaň něčím zpříjemnit, ozvláštňit, zdokonalit. „Loni jsme poprvé nakreslili – na dlažbě na Václavském náměstí – labyrint z katedrály Chartres, trošku zmenšený, vysypaný pískem. Aby si ho každý, kdo přijde, mohl v klidu projít: trošku se zklidnit, zastavit v tomhle rychlém městě. Máme tady i kamínky, které si může namalovat a buď vzít domů, nebo vložit právě do toho labyrintu, pro štěstí,“ říká Hana Müllerová. Letos se osvětové diáře zase poprvé objevily ve dvou velikostech (malý za 40 a velký za 70 korun).

I když vybraných peněz v kasičkách je podle Hany Müllerové rok od roku méně, benefiční kampaň má ještě jiný smysl: „Je to akce, která zviditelňuje občanské sdružení *Máme otevřeno?* a problematiku, kterou se zabývá. A to je pro nás vlastně stejně hodnotné jako ty peníze. Jde o to, aby se správné informace dostávaly mezi lidi; aby se třeba lidé s postižením necítili osamoceni, abychom jim mohli najít cestu, jak se seberealizovat, jak jít dál... Myslím, že tohle je možná ještě důležitější, než kolik se vybere peněz.“

Jiří Majer
foto autor

Další informace:

www.mameotevreno.cz
www.dobromysl.cz

Protidrogová Vesmírna

Současný rodič by měl vědět o tom, že jeho dítě s pravděpodobností rovnající se jistotě potká droga. A že k němu přijde daleko snáz než před rokem 1989. Jestliže tehdy bylo třeba velkého úsilí na to, aby se k ní někdo dostal, dnes je tomu naopak. Droga přijde za ním sama – přinejmenším v podobě tabáku, alkoholu, marihuany nebo extáze. Dítě by proto mělo být připraveno tak, aby dokázalo nabídku odmítnout: v rozhodující chvíli to totiž bude jen na něm. Při neformálním posezení s mladými lidmi 16. září v pražské kavárně Vesmírna to prohlásil pracovník elitního protidrogového policejního útvaru Mgr. Břetislav Brejcha. Zahájil tak podzimní sérii „kulatých stolů“ – besed, na nichž se zájemci, především z řad Národního parlamentu dětí a mládeže, setkávají se zajímavými osobnostmi.

„Měli bychom učit dítě už od malička – a nejen o drogách – že má určité mantinely, že něco musí a něco nesmí. A zároveň bychom v něm měli vypěstovat zdravý pocit sebevědomí, tolik důležitý ve věku dvanácti, třinácti, čtrnácti let, kdy na ně nejvíc působí vrstevnické skupiny,“ míní Břetislav Brejcha.

U policie pracuje 11 let, z toho osmým rokem u Národní protidrogové centrály (NPC), kde pět let působil jako detektiv a poté přešel do skupiny metodiky a prevence. Zkušenosti, které nabyl coby policista v „terénu“ spolu s teoretickými vědomostmi a praxí vedoucího dětských táborů mu umožnily oslovit účastníky besedy stylem, který je jim blízký: fakta, názory opřené o argumenty, příklady a příběhy, které se skutečně staly.

Jeden za všechny: asi před osmi lety se Břetislav Brejcha s kolegy zabýval případem, o němž si mys-

lel, že ho vyřeší za měsíc, a nakonec se značně protáhl. Šlo o cizince z bývalého Sovětského svazu, který jako dealer heroinu „operoval“ v zalesněných lokalitách hlavního města. Objížděl je na kole a prodával tam drogu narkomanům. „Pořádal tři čtyři srazy denně po celé Praze; na jeden chodilo v průměru osmdesát až sto uživatelů. Vždycky projel lesním prostorem, prodal z „ledvinky“ zhruba osmdesát až sto gramů heroinu – což je docela hodně při ceně tisíc korun za gram – a zase zmizel,“ upřesnil vypravěč. Přes veškeré úsilí se detektivům dlouho nedařilo dostat se do blízkosti pachatele a opatřit proti němu důkazy, které by ho u soudu usvědčily. Prodaná droga postupně stála život tři jeho „klienty“...

Past sklápěla až po dvouleté práci, při rozsáhlé akci, na níž se podílelo celkem 70 policistů. Krátce před zahájením akce přítomni dostali kriminalisté echo, že se „sraz“ uskuteční jinde – a všechny policejní skupiny měly jen 15 minut na to, aby přešli Prahu prakticky z jednoho konce na druhý. „Byl to skoro nadlidský výkon, ale povedlo se nám to,“ poznamenal Břetislav Brejcha. Kriminalisté tehdy zadrželi zmíněného dealera, jeho spolupachatele a 30 uživatelů heroinu. Soud pak cizinci vyměřil osm let nepodmíněně. Hodně, anebo málo?

Pracovník NPC má na výši trestů svůj názor: za prokázaný obchod určitě množství vysoce nebezpečné drogy (pervitin, extáze, kokain, heroin...) uzákonit v prvním odstavci příslušného paragrafu trestní sazbu 20 let. „Jsem přesvědčen, že šedesát procent těch lidí by si to rozmyslelo,“

míní. Další možnost, jak citelně zasáhnout obchodníky s drogami podle něj představuje před třemi lety nastartovaná spolupráce NPC se specializovanými útvary zaměřenými na odčerpávání zisků z organizovaného zločinu. „Tím jsme udeřili hřebíček na hlavičku, protože to jim vadí nejvíc. Oni vědí, že riskují trest odnětí svobody v určité výši, kterou jim schopný advokát dokáže srazit na polovinu. Ale to, že jim sáhneme na dvacet milionů a na čtyři vily, je zabolí,“ vysvětlil policista.

Má za to, že obvyklé rozdělení drog na „měkké“ a „tvrdé“ není vhodné – zvláště s ohledem na obsah, který daným slovům přisuzují děti. „Co je měkkého na tabáku, na alkoholu nebo na marihuaně?“ položil řečnickou otázku. Za výstižnější pokládá hovořit o drogách s vyššími a s nižšími (třeba proto, že pozvolnými) zdravotními riziky; obě skupiny mají přítom ještě svá rizika sociální...

Čtveřice pracovníků skupiny metodiky a prevence NPC jen loni přednášela na téma drog pro celkem 2000 policistů a 2500 učitelů, výchovných poradců a školních metodiků. Policie ovšem plní především represivní funkci. „My jsme vlastně už jen taková hasiči, kteří hasí problémy,“ říká Břetislav Brejcha. Hlavní roli v oblasti drogové prevence by podle něj měla hrát výchova ve škole, a především v rodině. Efekt je přítom vlastně neměřitelný. „Ale i kdyby za celou dobu, po kterou to člověk dělá, si jediný z těch lidí v rozhodné chvíli řekl, že do drog nepůjde, tak to má cenu,“ shrnul Břetislav Brejcha.

Dvě hodiny vyměřené pro setkání s policistou z NPC uběhly rychle. Téma i osobnost hosta Vesmírny ale způsobily, že diskuse s ním se protáhla dlouho za stanovený limit.

Jiří Majer
foto autor

RADAMOK – Rada dětí a mládeže Moravskoslezského kraje

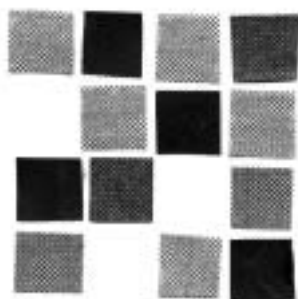
Z historie

RADAMOK vznikl v říjnu 2000 ze spontánního společného zájmu ostravských dětských a mládežnických organizací. Brzy získal kontakty na Českou radu dětí a mládeže (ČRD) i na tehdy vznikající krajský úřad a další subjekty. V roce 2001 došlo k rozmachu činnosti. RADAMOK poprvé uspořádal Regionální vrcholnou výměnu zkušeností (RVVZ) v Městě Albrechticích, jako setkání vedoucích mnoha dětských sdružení.

Rovněž tak se vrhl na pořádání Bambiriády v Ostravě, představení činnosti dětských a mládežnických sdružení a dalších subjektů (např. domů dětí) veřejnosti.

Významnou složkou Bambiriády bylo a je dodnes setkávání vedoucích dětských sdružení. V roce 2001 si RADAMOK zřídil kancelář v KZ Jízdárna díky grantu MŠMT.

představujeme

Po roce a půl úspěšné činnosti se na jaře roku 2002 propadla činnost RADAMOK do útlumu. Z letargie ji vytáhla až volba nového předsedy Štefana Greše v září roku 2003.

Činnost RADAMOK v roce 2004

RADAMOK loni pořádal řadu akcí:

- ♦ koordinoval konání Bambiriády v 8 městech Moravskoslezského kraje a také podnítil konání první zahraniční Bambiriády v Žilině na Slovensku;
- ♦ před Bambiriádou uspořádal týdenní setkání mládeže z Čech, Slovenska a Polska;
- ♦ pořádal již tradiční RVVZ v Městě Albrechticích;
- ♦ dvakrát pořádal školení k psaní projektů do grantového řízení (pro granty kraje, města Ostravy a MŠMT);
- ♦ zajišťoval účast členů na Dni Země v Moravské Ostravě a Ostravě-Porubě;
- ♦ podílel se na prezentační akci Záření;

♦ byl spoluorganizátorem branné soutěže Azimut 2004;

RADAMOK navázal kontakty s Radou mládeže Žilinského kraje a s mládežnickou sekcí PTTK a PZH v Bielsku-Białe v Polsku. **Na jaře 2004 RADAMOK vstoupil do ČRD.**

Ke konci roku 2004 RADAMOK zpracoval a vydal Katalog ubytování pro dětské a školní kolektivy, Znamení turistických cílů Moravskoslezského kraje s názvem „Toulky Moravskoslezským krajem“ a Adresář neziskových organizací, pracujících s dětmi z Moravskoslezského kraje, kde je na 900 kontaktů na neziskové organizace dětské, s dětmi pracující, církevní se zaměřením na děti, domy dětí a mládeže a centra volného času.

Členové RADAMOK

Ke konci roku 2004 bylo členem RADAMOK 18 sdružení a 5 pozorovatelů

Členové

1. Asociace TOM ČR, krajská rada
2. CVC Duhoví kamarádi
3. Dakota o.p.s.
4. Duha Krnov
5. Gingo, o. s.
6. Junák, středisko Strážci Ostrava
7. Klub Pathfinder
8. Kulturní společnost Krnovsko
9. Pionýr, krajská rada
10. Royal Rangers v ČR
11. Rynek, o.p.s.
12. Sdružení laiků Don Boska
13. Sdružení přátel J. Foglara
14. Sdružení Stonožka, ARPZPD v ČR
15. SKaKS Dakota
16. Slezská diakonie – Pohoda
17. Svaz hasičů Čech, Moravy a Slezska
18. YMCA Ostrava

Pozorovatelé:

1. Armáda ČR, Rekrutační středisko Ostrava
2. Dům dětí a mládeže, Havířov
3. Junák, středisko Sirius Karviná
4. Sdružení Klubko, Frýdek - Místek
5. Školní klub ZŠ Kosmonautů Ostrava

Soutěž ve sběru víček

Soutěž vyhlásila v září 2004 **Rada dětí a mládeže Moravskoslezského kraje RADAMOK** pro pět kategorií, přičemž šestá kategorie byla přidána v průběhu soutěže. Pravidla soutěže byla rozeslána na základní a mateřské školy a dětská sdružení v Moravskoslezském kraji a dále byla zveřejněna na stránkách www.radamok.cz. Již brzy se do soutěže začali hlásit jednotlivci a dětské kolektivy.

V jednotlivých kategoriích se postupně do soutěže zapojilo:

Kategorie		Počet sběračů	Počet kolektivů
A	Jednotlivci	87	
B	Malé kolektivy (2 až 15 sběračů)	255	22
C	Velké kolektivy (nad 100 sběračů)	6 237	20
D	Mateřské školy	2 572	31
E	Školní třídy	1 739	120
F	Střední kolektivy (16 až 100 sběračů)	1 130	28
CELKEM		12 020	221

Mezi účastníky najdeme kolektivy ze všech koutů Moravskoslezského kraje, jak z nejuvýchodnější obce ČR – Hřavý, tak z okolí Rýmařova v Jeseníkách. Dva kolektivy jsou až z Prahy, jedním z nich jsou pracovníci kanceláře České rady dětí a mládeže. Kromě celých škol základních i mateřských jsou mezi účastníky dětská sdružení, ale také pracovníci Dopravního inspektorátu Policie ČR v Karviné.

Nasbíraná víčka jsou odvážena do lisovny PURUS v Kostelanech u Uherského Hradiště, kde se z nich vyrábí zatravnovací dlaždice. Na začátku soutěže zde byl smluvní závazek, že víček bude do lisovny dodáno 6 tun. Ještě na konci ledna 2005 nebyla nasbírána ani polovina tohoto množství, ale pak začala soutěž nabírat na obrátkách. Slíbené množství jsme překonali v průběhu března a pravý výbuch nastal až před koncem soutěže v květnu 2005, kdy jen za tento měsíc bylo nasbíráno 13,5 tuny víček!

Celkový přehled nasbíraných víček po jednotlivých kategoriích (všechny údaje jsou v kg):

Kat.	Říjen	Listopad	Prosinec	Leden	Únor	Březen	Duben	Květen	CELKEM	Průměr na 1 sběrače
A	34,5	0,0	0,0	78,5	0,0	4,0	67,0	337,0	521,0	5,99
B	319,0	78,0	29,0	181,0	24,0	103,0	112,5	782,0	1 628,5	6,39
C	0,0	0,0	214,0	350,0	524,0	588,5	871,0	3 057,5	5 605,0	0,90
D	87,5	0,0	0,0	437,5	576,0	1 012,5	874,0	2 916,5	5 904,0	2,30
E	0,0	0,0	252,5	159,0	515,0	925,5	911,0	3 032,5	5 795,5	3,33

Nejvíce víček nasbíraly mateřské školy, téměř 6000 kg. Dále je třeba pochválit malé kolektivy, které dosáhly průměru téměř 6,5 kg na jednoho sběrače. Ale velice pilní byli všichni, když celkový průměr je přes 2 kg za každého účastníka soutěže.

A pokud chcete vědět, kolik je to víček, tak si spočítejte malý matematický příklad, když víte, že 1 kg = 363 víčka...

Pro vítěze byly připraveny ceny. Petr Kaus z Českého Těšína odjel z vyhlášení výsledků na novém kole, kolektivy na prvních třech místech ve všech kategoriích vyhrály autobusové zájezdy, které zajistila autobusová firma CONEX Morava a JC Trans Ostrava - Vítkovice. Vítězové všech kategorií si mohli zdarma prohlédnout Ostravu z vyhlídkové věže Nové radnice. Tuto cenu poskytlo Městské informační centrum – MIC Ostrava. Všichni účastníci soutěže dostali diplom a balíček, který obsahuje sportovní, turistické nebo kancelářské potřeby, drobné sladkosti a další.

Již nyní byl vyhlášen další ročník, který se uskuteční během školního roku 2005 – 2006 a ukončen bude během Bambiriády 2006. Již nyní plánujeme změny, ani tak ne ve složení jednotlivých kategorií, ale spíše v organizaci svozu víček. V letošním roce zajišťovali svoz dobrovolníci z představenstva RADAMOK, v závěru soutěže s největším nápořem svozů

pomohla firma KARO Ostrava – Proskovice. Do soutěže se hlásí zájemci i z jiných krajů. Tady se snažíme myšlenku této soutěže předat i jiným pořadatelům, kteří sídlí v dalších krajích ČR, protože nejsme schopni dopravně obsáhnout celou republiku. Rádi bychom vítězům zajistili hodnotnější ceny, to je ale vázáno na získání grantů a podporu této ekologické aktivity.

Víčka z PET lahví jsou jen nepatrnou částí domácích odpadů. A přesto zde 12 000 dětí dokázalo nasbírat 24 tuny víček, která by končila na skládkách a ve spalovnách. Z každého tříděného odpadu se stává surovina, kterou lze využít na jiné potřebné výrobky. Jsme rádi, že právě toto si soutěžící uvědomili.

Kontakty na RADAMOK

Adresa: Stodolní 9, Moravská Ostrava, 702 00

Stránky: www.radamok.cz,

e-mail: radamok@volny.cz

Telefon: Předseda – Štefan Greš (Pišta), 606 509 663

Otázky pro předsedu RADAMOK Štefana Greše

Předseda RADAMOK, Štefan Greš, je hož mateřskou organizací je SKaKS Dakota, odpověděl na několik otázek:

Jak ses k práci v představenstvu RADAMOK dostal?

Byl jsem zvolen Velkou radou našeho sdružení SKaKS Dakota jako zástupce pro jednání a zastupování v RADAMOK. Takže to vyplynulo z náplně mé funkce (1. podnáčelník), kde mimo jiné mám za úkol zastupovat naši organizaci navenek.

Jak dokážeš skloubit zaměstnání, činnost ve svém sdružení a v představenstvu RADAMOK?

Je to na osobním nasazení, pochopení a pomoci v zaměstnání, kde pracuji jako učitel odborné výchovy na Středním strojírenském učilišti v Ostravě – Hrabůvce, kde mi vedení školy a spolupracovníci vytvářejí podmínky pro tuto činnost. Uvolňování ze školy řeším pomocí paragrafů, refundací, možností naplánovat si schůzky a jednání po stále pracovní době, atd. Dále je pro mě důležitá podpora manželky a rodiny, včetně jejich zapojení na akcích a v neposlední řadě také pomoc mého mateřského oddílu při organizování akcí RADAMOK. Všem za to děkuji a vím, že za podpory všech bych nemohl dělat to, co dělám.

Jasně, velká míra úspěchu je pak na mně, jestli chci tuto práci dělat, a také na ostatních členech představenstva RADAMOK, kteří musí stejně jako já vydat ze sebe vždy něco navíc, aby stihli svou práci v zaměstnání, ve svém sdružení a také v představenstvu. Kolikrát se scházíme pozdě večer, připravujeme akce dlouho do noci, dokážeme se domluvit, případně vzájemně zastoupit, a o tom to je.

Dobré vztahy, vysoké nasazení, chuť do práce, tvořit něco pro ty druhé (Bambiriáda, RVVZ, Příprava CVVZ 2006, soutěž Azimut, atd.) a pomáhat jim, když přijdou pro radu nebo pro pomoc. Víím, jak jsem začínal sám.

Na co by měl RADAMOK a vůbec krajské střechy klást důraz?

Činnost krajských rad by měla být v těchto směrech:

- Zastupování svých členů (organizací) vůči Krajskému úřadu a ostatním státním orgánům, být poradcem při grantech a řešení různých situací.
- Být servisní organizací pro své členy i nečleny, zřídit infocentrum.
- Navazovat a udržovat kontakty s ostatními krajskými radami, zahraničím a dalšími subjekty v naší oblasti dětí a mládeže.
- Pořádat akce krajského charakteru (Bambiriáda, RVVZ, Sběr víček, apod.), případně akcí celostátních (CVVZ 2006) i mezinárodních (setkání, Bambiriáda v zahraničí). Zde se totiž navazují spolupráce, důvěra, přátelství, vzájemná pomoc mezi jednotlivými sdruženími a jejich lidmi, a to je to, co chceme.
- Být prostředníkem a jednatelem mezi ČRD, MŠMT, IDM a našimi organizacemi.
- Být partnerem Krajskému úřadu v této oblasti. To se nám zatím moc nedaří, ale chce to čas.
- Mít aktuální www stránky. To je náš dlouhodobý problém.

Proč myslíš, že se RADAMOKu ve srovnání s dalšími krajskými radami tak daří?

Je to na lidech, zejména na těch, kteří na podzim 2003 opět nastartovali činnost RADAMOK. Jsou to:

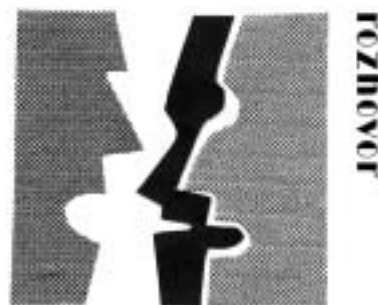
♦ *Mojmír Nováček (Asociace TOM)*, který je zároveň mluvčí RADAMOK. S plným nasazením zajišťuje vše, na čem jsme se usnesli, a hlavně zajišťuje vše kolem (projekty, komunikace e-mailem, přípravu akcí...). Je to člověk, který ví, co chce, a práci s dětmi věnoval kus svého života. Je to jeden z těch „šilenců“, který je schopen udělat vše pro druhé, nezištně a rád. Má také nesmírné zkušenosti, které u nás uplatňuje. O tom, že to umí, svědčí i to, že je nositelem 9. stupně březového lístku.

♦ *Martin Veselý (Pionýr)* – hospodář naší střechy, který nás všechny držel „při zemi“. Člověk na pravém místě, který nám vždy a všude uhlídal peníze, abychom je opravdu využili podle určeného

účelu. Také se významnou měrou podílel na rozjezdu soutěže ve sběru víček z PET lahví. V březnu 2005 kvůli změně zaměstnání musel složit funkci hospodáře a odejít z představenstva RADAMOK.

♦ *Petr Vašek (Duhoví kamarádi)* – do února 2005 místopředseda RADAMOK. S velkým nasazením zajišťoval Bambiriádu 2004 a kontakt se Slovenskem včetně účasti a prezentace RADAMOK u Slovenské rady mládeže. Od počátku roku 2005 se věnuje svému studiu na VŠ v Olomouci a také kvůli problémům ve své organizaci ukončil činnost v RADAMOK.

♦ *Tomáš Zdražila (Svaz hasičů ČMS)* je od března 2004 členem představenstva RADAMOK a zajišťoval kontakt s krajským úřadem, vytvořil adresář NNO v Moravskoslezském kraji (900 adres), vyhodnocoval sběr víček, připravil ples RADAMOK, atd. Po změně zaměstnání musel ubrat ze svého nasazení v představenstvu, ale stále nás zastupuje na valných shromážděních ČRD.

Na jaře 2005 to opět vypadalo na menší krizi v představenstvu, když z 5 členů 3 odešli nebo utlumili svou činnost. Ale na valném shromáždění jsme získali nové posily – mladé zástupce Junáka a sdružení Gingo, kterými jsou Magda Bařinová a Šárka Juránová. Obě se rychle zapracovávají v představenstvu a přebírají některé agendy. Dále jsme na pozici hospodářky angažovali zkušenou účetní (a revizorku) Asociace TOM, Ilonu Jaglovou a jedeme opět dál...

Kam by mohl ještě RADAMOK napřít své úsilí?

♦ Uskutečnit všechny své naplánované akce s velkou odezvou účastníků.

♦ Vytvořit a udržovat aktuální www stránky.

♦ Komunikovat s okolím.

♦ Zapojit se do projektů EU.

♦ Najít své „místo na slunci“ ve spolupráci s krajským úřadem (zejména pomáhat při rozhodování v oblasti dětí a mládeže), být skutečnou střechou a servisem pro dětské a mládežnické NNO,

získat další kontakty v zahraničí, být partnerem pro IDM, MŠMT a ČRDM.

Co se Ti na té práci líbí?

♦ Dobré vztahy mezi členy představenstva, výborné pracovní na-

sazení všech, což je někdy opravdu hektické.

♦ Prohlubující se spolupráce mezi členskými NNO.

♦ Stále nové kontakty a noví lidé, se kterými spolupracujeme.

Akce roku 2005

Rok 2005 zahájil RADAMOK zcela novou akcí, a to **plesem pro vedoucí**. Sál se naplnil kamarády, kteří se celoročně potkávají na akcích s dětmi, v přírodě, v maskáčích a podobně. Tady byli všichni jako vyměnění v oblecích a plesových róbách. Ale nemůžeme si tu naši „úchylku“ odpustit ani tady – během plesu proběhne soutěž v uzlování podle pravidel Uzlařské regaty. Jen místo uzlovaček slouží kravaty...

Regionální VVZ v Městě Albrechticích vstoupila v březnu do pátého ročníku a je to poznat i na počtu účastníků. Internát Střední zemědělské školy se 120 lůžky je nám najednou malý. I tady už je poznat, že jsme na podzim 2004 vyhráli pořádání CVVZ na rok 2006 a vedoucí řady organizací, a tedy i potenciální pořadatelé to začínají brát vážně.

Fenoménem jara 2005 se stává „**Bambiriádní oddíl**“, tedy štáb ostravské Bambiriády a přípravy CVVZ, který se schází téměř každé úterý k jedné i druhé akci s malými obměnami. Jsou v něm vedoucí z různých sdružení, celkem asi 15 lidíček, ale podle

svých možností docházejí pravidelně.

Pro realizaci Bambiriády 2005 zajišťuje RADAMOK již druhým rokem „pouze“ činnost **KOŠ – Krajského organizačního štábu**. Je to takový předobraz letos zřizovaných BAC – Bambiriádních center. Pořádá schůzky zástupců sedmi měst, kde se Bambiriáda v Moravskoslezském kraji koná, zajišťuje účast na poradách v Praze, distribuuje materiál a dotace, zajišťuje tisk plakátů...

A taky podporuje přátele z Polska v jejich pořadatelském úsilí přípravy jejich první Bambiriády. Zato pořadatelé na Slovensku už jednu Bambiriádu mají za sebou, a tak už mnoho podpory nepotřebují. A když podpora (alespoň morální), tak je třeba se jet na všechny zahraniční Bambiriády podívat. Na autobus se zájemci nenašli, ale aspoň jedním autem objíždíme v jednom dni Bambiriádu v Bielsko-Bialé v Polsku a v Žilině a Námestovu na Slovensku.

Na konec prázdnin připravujeme další, zcela novou akci – **Bobroveckou táborovou školou**. Místo konání – Bobrovecká dolina je na Slovensku, na úpatí

Západních Tater. Pro některé účastníky je výstup na hřeben Roháčů první vysokohorskou túrou v jejich životě. Takže to pak s turistikou nepřeháníme, ale o to více proháníme účastníky v táboře i v jeho okolí. Od „přednášek“ o první pomoci, nebezpečí, mapách a dalších, přes míčové hry, orientační běh, až po výrobu sádrových masek a batikování triček doplněné vernisáží a závěrečné noční pátrání v okolí tábora zakončené efektním sjezdem po lanovce přes foglarovskou řeku pro absolventský dekret... To jsou kaménky, ze kterých je složen fantastický obraz. Lektora Kuchtíka, který stále přináší nové a nové pohybové aktivity, už ke konci někteří účastníci posílají do horoucích pekel. No řekněte – čekali byste ve hře s nevinným názvem „Sedánek“ nějakou pohybovku...? A přece to Kuchtík dokázal.

portrétní článek o RADAMOK připravil Mojmir Nováček
foto archiv RADAMOK

Pražský jarmark podruhé

Hodně podobný tomu loňskému, a přece v něčem trochu jiný – programově „vícebarevný“ – takový byl druhý ročník Mezinárodního folklorního festivalu Pražský jarmark 2005. Návštěvníci se mohli těšit na vystoupení nejen kvalitních českých a moravských folklorních souborů, ale i hostů z exotického zahraničí, jako je Čína či Peru. Nechyběli ani řemeslníci z celé České republiky s tradičními lidovými výrobky a ochutnávkami specialit české kuchyně. Kdy a kde? Na Ovocném trhu v Praze 1 od 30. srpna do 4. září. K zorganizování festivalu spojily své síly Hlavní město Praha, Městská část Praha 1, Folklorní sdružení (FoS) ČR a síť restaurací Jarmark společnosti Bakare.

Nad akcí převzal záštitu předseda Senátu Přemysl Sobotka. Letošní ročník festivalu byl podle pořadatelů zajímavý i tím, že probíhal ve dnech, kdy Praha oslavila zahájení Dnů evropského dědictví; pozvání na Pražský jarmark přijala zástupkyně generálního tajemníka Rady Evropy paní Maud de Boer-Buquicchio. Předseda FoS Zdeněk Pšenica má za to, že v oblasti lidové kultury je Česká republika velmocí – vždyť jen FoS nyní zastřešuje 412 folklorních souborů a 54 folklorních festivalů. Včetně Pražského jarmarku, který – ač se má za sebou teprve druhý

ročník, z hlediska počtu vystupujících souborů patří k největším (a také nejdelším) v naší zemi.

Prezident festivalu Jan Mužátko upřesnil, že jarmarku se zúčastnilo 35 souborů. Festival byl zdarma, návštěvníci na něj tedy neplatili žádné vstupné. K rázovité tradici jarmarku přispělo to, že u stánků s občerstvením se platilo pouze „pražskými jarmarečnickými groši“ v hodnotě 30 korun; u dalších stánků s jiným zbožím byla možná platba i v korunách.

Jan Mužátko se domnívá, že folklór jako takový ještě není v České republice, respektive v naší společnosti, úplně doceňován. A na rozdíl od zahraničí – zejména Západu – nemá ani takovou podporu státu, médií a sponzorů. „Věřím, že se to časem zlepší, protože folklór sám o sobě bude tím jediným, co bude Českou republiku v Evropské unii profilovat. Bude to charakter naší vlasti, který zůstane zachován pro další generace,“ zobecnil prezident folklorního festivalu Pražský jarmark.

Jiří Majer

Umí tancovat?

Tato otázka se mi vloudila do mysli při zemské přehlídce dětských folklorních souborů v Praze v neděli 4. září. Dětský program byl vyvrcholením Pražského jarmarku 2005 na Ovocném trhu. Ale moje otázka se vůbec nevztahovala na dětské soubory. Ty byly výborné. Skvělé taneční i pěvecké výkony předvedly všechny – *Kytice* z Prahy,

Ze sdružení

Kuřátka z Chrudimi, *Škubánek* ze Světlé nad Sázavou, *Malý furiant* z Českých Budějovic i *Chebánek* z Chebu. Zvědavost vyjádřená otázkou z nadpisu patřila oficiálním hostům – premiérovi Jiřímu Paroubkovi, radnímu Janu Štrofovi, poslankyni Anně Čurdové a prezidentce Generální konference UNESCO Jaroslavě Moserové.

„To jste mě dostal,“ odpověděl na dotaz premiér Jiří Paroubek. A pokračoval: „Asi bych zvládl polku a valčík, možná mazurku. Víc ne.“ Ještě dodal, že naposledy tancoval asi před dvěma lety. „Často jsem jezdila na bály, ale nikdo pro mě nechodil, protože se lidé styděli. Tak jsem si nakonec s sebou vzala tanečnicka. A víte koho? Vlastimila Harapese. Já zvládnou všechny tance. I besedu jsem tancovala,“ odpověděla Jaroslava Moserová.

„Naposledy jsem tančil letos. Ale nikdy ne folklór. I když jsem byl na Moravském plese v Praze. Já nemám žádný styl. Tancuji to, co jsem se naučil sám, dalo by se to nazvat třeba tanec Štrofák.“ Snad ani nemusím dodávat, že to jsou slova radního Jana Štrofa.

Paní poslankyně Anna Čurdová zvládá všechny tance, ale na parketě ji můžeme vidět pouze při diskotékových kracích. Je to tím, že její manžel nic jiného netancuje a paní poslankyně s ním jiné tance raději neriskuje, protože je ráda zdravá.

Slávek Hrzal
ilustrační foto archiv DTA

Zkušenosti ze spolupráce v neziskovém sektoru

Jak vnímají spolupráci v neziskovém sektoru lidé, kteří se v něm dnes a denně pohybují? Jaké mají zkušenosti?

Redakce Archy několik z nich požádala o odpověď.

Moje prvotní zkušenost a kontakt s neziskovým sektorem z pozice krajské úřednice, odpovědné za spolupráci se sdruženími dětí a mládeže, byla velmi zajímavá. Lidé, kteří pracují v době, kdy je na úřadě dávno zavřeno a kteří posílají odpovědi na e-maily s časem 23:44, byli pro mě skoro záhadou. Svět státních a samosprávných úřadů a svět dobrovolníků se podstatně odlišují, ale zároveň jsou nejenom ekonomicky provázány a potřebují se. Určitě se vyplatí oběma stranám přemýšlet o vzájemných odlišnostech a výhodách i problémech, které tohle „napětí“ přináší.

*Michaela Přílepková,
ředitelka Kanceláře České rady
dětí a mládeže*

Já myslím, že dobrá. Mám zkušenosti s Dětskou tiskovou agenturou, a pak – samozřejmě v jiných oblastech – s charitou. A nemůžu říct nic špatného.

*Ing. Marek Poledníček,
ředitel Dětského filmového
a televizního festivalu Oty Hofmana*

Spolupráce je výborná. Pracuji v dětském oddělení knihovny v Havířově a postupně se mi podařilo do našich aktivit zapojit snad celý Havířov. Spolupracujeme s vodáky, skauty, skupinou historického šermu atd. Podle typu akce se pak na ně obracím a pomáhají nám při organizaci. Například vodáci nám půjčili lodě pro hru na piráty na místní řece, šermíři připravili soutěže pro děti na hradě, skauti pomáhají jako organizátoři... Vyvrcholením spolupráce se stal třetí

ročník akce nazvané Knihomol aneb Čtenáři čtenářům, která v říjnu proběhla v sále společenského domu (je největší v Havířově). Naše děti jsou šikovné a navštěvují mnoho kroužků, hrají v různých skupinách, zpívají, tančí a podobně, takže se návštěvníci akce mohli těšit na mažoretky, taneční a hudební skupiny, zpěváky, žonglery, na kadeřnickou, módní přehlídku... A protože někteří čtenáři se zúčastnili i SuperStar, pozvali si jako hosty účastníky z jiných měst. To všechno si organizují sami; já dělám zázemí. Je to skvělé. Loni přišlo na akci 700 lidí, letos jsme bohužel jejich počet museli omezit na 400. Kulturní dům akci propaguje, pekárna sponzorsky věnovala koláče pro účinkující...

*Dana Kochová,
dětské oddělení knihovny v Havířově*

Myslíte s ostatními neziskovkami? Myslím, že ve své podstatě dobrou. Zrovna nedávno jsme dělali strategický plán, takže jsme analyzovali situaci zvenku. Musím říct, že vlastně máme stejné cíle a víme, že když nebudeme držit pohromadě, že nás převálcuje něco jiného: komerce, ústavy... A to pro nás není dobře. Ale co pro nás, hlavně pro lidi s postižením... Nezažila jsem za čtyři roky působení v tomto sdružení nějakou negaci, nenávisť nebo něco takového; určitě ne.

*Hana Müllerová,
občanské sdružení „Máme
otevřeno?“, zaměřené na integraci
lidí s mentálním postižením do
společnosti*

Jako všude – je to o lidech. Osobní zkušenosti mám různé – pozitivní i negativní. Nejlépe se nám pracuje s lidmi z businessu

a neziskovek, se kterými spolupracujeme již několik let. Můj osobní názor je, že spolupráce v neziskovém sektoru je negativně ovlivněna nízkou úrovní manažerských dovedností u vedoucích pracovníků neziskovek a finanční konkurencí mezi jednotlivými neziskovkami, která často hraničí se závistí.

*Marek Šedivý,
ředitel Informačního centra
neziskových organizací*

V rámci neziskového sektoru spolupracujeme s některými organizacemi, které mají stejné poslání a vidění věcí v oblasti ochrany dětí. Tato spolupráce nás obohacuje a dává možnost vzájemné konzultace problémů v ochraně dětí a event. společného lobbování za změny v celé této důležité oblasti pomoci ohroženým dětem. Další nestátní organizace sledujeme, ale není v našich silách, časových možnostech více spolupracovat a nedává zcela smysl těsná spolupráce s dalšími mimo náš obor.

*Zuzana Baudyšová,
ředitelka nadace Naše dítě*

Pro mě jako pro agenturního novináře má tahle otázka dvě stránky. Na jedné straně se neziskové organizace snaží prosadit v tisku, v médiích. Mnohdy se však stane, že když člověk použije určité informace a napíše o podobné akci, tak potom vyvstane druhá stránka věci, totiž nakolik se daná zpráva uplatní dále v médiích. A vzhledem k tomu, že se bulvarizuje celé (mediální) prostředí, tak někdy i leckteré zajímavé informace zaniknou. A to je škoda.

*Jiří Borovička,
zpravodaj ČTK*

*Ilustrační foto archiv Bambiriády
(Cheb)*

Malý sportovec pod křídly Iva Generali

Pojišťovna Generali je známá tím, že se věnuje řadě projektů zaměřených na děti. Jen za poslední dobu můžeme jmenovat spolupráci s Českou radou dětí a mládeže či dopravně preventivní akci Jablko nebo citron.

Protože jsme v minulém roce organizovali zmíněnou dopravně preventivní akci naposledy, hledali jsme pro tento rok něco nového – projekt, který nejen že by měl veřejně prospěšný charakter, ale také by podpořil ob-

chodní zástupce Generali v terénu.

Naším národem hýbe sport, asi nejvíce pak fotbal. To jsme věděli i v letech minulých, kdy pojišťovna Generali v úsilí budovat dobré jméno své značky pod-

náš partner

Váš malý sportovec
pod křídly Iva

I ti nejmenší
potřebují
silného
partnera

Generali Pojišťovna a.s.

Pod křídly Iva.

porovala naši nejvyšší fotbalovou soutěž. Tentokrát jsme ale nechtěli podporovat sport, ve kterém již tak je dost peněz, který vždy už není pouze o sportovních výkonech a jehož sportovci by naši pomoc sotva pocítili. Rozhodli jsme se podpořit ty nejmladší, začínající a pro sport nadšené malé sportovce. Rozhodli jsme se podpořit děti, členy fotbalových oddílů v malých regionech, kterým se dostává tak zoufale málo prostředků na výchovu nového fotbalového potěru.

Vybrali jsme tedy několik fotbalových oddílů na vesnicích a malých městech a nakoupili jsme pro ně sady profesionálních fotbalových dresů. Obchodní zástupci Generali předali či předají dětem dresy na slavnostním setkání oddílu s rodiči.

Podle vyprávění našich zástupců mají oddíly, a hlavně děti z dresů obrovskou radost. Není divu, když chlapcům, kteří mnohdy ještě nedávno běhali po hřišti při zápasech jen tak v triku, zvedá nyní sebevědomí profesionální fotbalový dres. Až tedy někdy uvidíte běhat malé fotbalisty po hřišti v dresech Generali, nedivte se, jsou to malí sportovci pod křídly Iva...

Náhoda tomu chtěla a do České rady dětí a mládeže přistoupily přesně dva další spolky, aby tak doplnily dosavadní počet členských sdružení Rady na rovných 100. ČRDM schválila jejich členství na svém 22. valném shromáždění dne 13. října 2005 a stanula tak na „magické hranici“. Je tedy pochopitelné, že před touto střešní organizací stojí dilema – kudy se ubírat dál.

„Zákon o zoologických zahradách, zákon o Antarktidě, o sportu... Speciální zákon o každé dílčí věci se nakonec ukáže jako špatný. Nastavení mechanismů musí být obecnější, pravidla jasná a jednoduchá pro všechny,“ říká v rozhovoru Tomáše Novotného předseda ODS Mirek Topolánek.

Desítky ukázek ekologických programů, diskusních fór, přednášek, exkurzí a doprovodných akcí...

Zkrátka a dobře: Lednice 2005.

Šlo o již dvanáctý ročník nejvýznamnější události v oblasti ekologické výchovy, za nímž se ohlíží reportážní příspěvek z počítačové klávesnice Martina Kříže.

RADAMOK. Zní to málem jako nějaké zaklínadlo, ale skutečnost je přece jen o něco prozaičtější. Jde vlastně o zkratku. Rada dětí a mládeže Moravskoslezského kraje rozšířila řady ČRDM loni na jaře, ale její spontánní vznik má letopočet 2000. Ke konci minulého roku bylo členem RADAMOK osmnáct sdružení a pět pozorovatelů. Jak to u nich funguje vám přiblíží rozsáhlý portrétní materiál, který pro Archu připravil Mojmir Nováček.

„Koloběh věcí, lidí, peněz, úkolů, aktivit, plánů, cílů, myšlenek – všechno závisí na spolupráci. Díky neziskovkám pro děti a mládež vzniká každému človíčkovi šance na konto štěstí,“ zamýšlí se ve svém úvodníku Marie Molková. Téma šestého čísla Archy – Spolupráce v neziskovém sektoru – se vlastně svým způsobem zrcadlí skoro na každé její stránce.

